

15 stycznia 1927 r.

D03d, 13/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 4399.

Kl. 86 c 1.

Emil Mundorf
(Aachen, Niemcy).

D03d 13/00

Sposób sporządzania tkaniny.

Zgłoszono 12 maja 1925 r.

Udzielono 10 marca 1926 r.

Pierwszeństwo: 20 maja 1924 r. (Niemcy).

Przy znanych tkaninach, nici osnowowe i wątkowe krzyżują się pod kątem 90° , przyczem włókna osnowowe idą wzdłuż, a włókna wątkowe idą wpoprzek tkaniny. Ten sam kierunek zachowują włókna w ubraniach lub innych przedmiotach wyrobionych z takiej tkaniny. Przy noszeniu takiej tkaniny, ułożonej w kierunku podłużnym, opór stawiają tylko włókna podłużne t. j. osnowowe, natomiast włókna poprzeczne pozostają zupełnie nieobciążone. Zaś przy ułożeniu materiału wpoprzek, rzecz ma się naodwrot i obciążone są nici wątkowe.

Przedmiotem wynalazku jest sposób sporządzania tkaniny, której włókna osnowowe i wątkowe ułożone względem siebie

pod kątem 90° , leżą względem brzegów materiału skośnie.

Nowa tkanina ma tę zaletę, że jest znacznie ciągliwsza jak w kierunku podłużnym, tak i poprzecznym, t. j. właśnie w tych kierunkach, w których przy częściach ubrania występują największe naprężenia. Dalszą zaletą jest to, że tkanina taka może być używana do wyrobów przy otwartych brzegach, chociażby była wyrobiona nawet z najtańszych surowców, jak np. ze sztucznej wełny. Wobec tego, że żadne włókno nie leży równoległe do brzegu, lecz skośnie, wywleknięcie poszczególnych nici jest niemożliwe. Większa wytrzymałość tkaniny tłumaczy się tem, że każde naprężenie przenosi się na nici ułożone w jednym i drugim

skośnym kierunku. Z powyższego wypływa, że dla tkaniny o danej wytrzymałości, może być użyty surowiec o mniejszej wartości.

Nowa tkanina przedstawia się bardzo dobrze w ubraniu, gdyż układa się dobrze z powodu poddajności w dwóch kierunkach.

Wskutek większej wytrzymałości tkaniny, można na jednostce powierzchni umieścić mniejszą ilość przędzy, wobec czego tkanina taka będzie tańsza i lżejsza. Zaś przez silne foluszowanie otrzyma pożądaną szczelność i staje się jednakowo nieprzepuszczalną na ciepło.

Na rysunku fig. 1 i 2 przedstawia przykłady wykonania tkaniny stosownie do wynalazku.

Stosownie do fig. 1, tkanina wyra-

biana jest pod postacią rury *a*, która następnie zostanie rozcięta po linii śrubowej *b*, wytwarzając pas materiału *c*, przedstawiony na fig. 2. Z powyższego widać, że włókna osnowowe i wątkowe przecinają się pod kątem 90° , a leżą skośnie względem brzegów tkaniny.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wytwarzania tkaniny, znamieny tem, że włókna osnowowe i wątkowe przecinają się pod kątem 90° , a leżą skośnie względem brzegów tkaniny.

Emil Mundorf.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

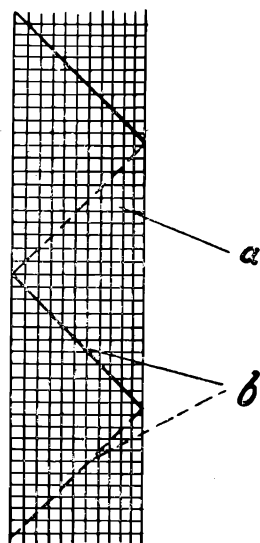

Fig. 2

